

Πέντε μοναδικά ρωσικά νησιά

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός](#)

Πηγή: Alamy, Legion Media

1. Βράνγκελ

Η άγρια ομορφιά της νήσου Βράνγκελ, ο υποβρύχιος θησαυρός του Μονερόν, το σταμάτημα του χρόνου στο Σβιγιάζσκ, τα μαγευτικά τοπία του Ολχόν, και οι εκρηκτικές αντιθέσεις του Βαλαάμ, συνθέτουν την ανεπανάληπτη γοητεία αυτών των πέντε ρωσικών νησιών.

Το νησί Βράνγκελ είναι ένας από τους πιο απομακρυσμένους προστατευόμενους δρυμούς σε ολόκληρη τη Ρωσία. Για να το επισκεφτείτε, πρέπει προηγουμένως να εξασφαλίσετε ειδική άδεια από τις αρχές, ενώ δεν είναι εύκολο να φτάσετε στο νησί παρά μόνο με παγοθραυστικό σκάφος. Τον χειμώνα και το καλοκαίρι μπορείτε να πάτε με ελικόπτερο.

Το νησί έκτασης 7.510 τετραγωνικών χιλιομέτρων βρίσκεται πάνω στον 180^ο μεσημβρινό - στο σημείο που ενώνεται το ανατολικό και το δυτικό ημισφαίριο- και το χωρίζει σε δύο σχεδόν ίσα μέρη. Πρόκειται για το βορειότερο δίδυμο των νησιών Γκαλαπαγκός. Παρά το δριμύ κλίμα αλλά και χάρη σ' αυτό, το νησί εξακολουθεί να είναι μια μοναδική όαση άγριας ζωής. Βιολογική ποικιλία ανάλογη με αυτή του νησιού Βράνγκελ δεν υπάρχει πουθενά στα αρκτικά νησιωτικά εδάφη. Εδώ συναντάται ο μεγαλύτερος αριθμός πολικών αρκούδων στον κόσμο, γι' αυτό και αποκαλείται «μαιευτήριο» των λευκών αρκούδων. Φιλοξενεί επίσης τον μεγαλύτερο πληθυσμό Θαλασσίων Ίππων παγκοσμίως, και παράλληλα είναι ο μοναδικός ασιατικός αναπαραγωγικός βιότοπος της λευκής χήνας.

Σύμφωνα με τους παλαιοντολόγους, το νησί Βράνγκελ ήταν το τελευταίο

καταφύγιο των μαλλιάρων μαμούθ. Σχετικές έρευνες απέδειξαν ότι εδώ έζησε ένα νανοειδές υποείδος των μαμούθ 6.000 χρόνια μετά την εξαφάνισή τους από όλα τα άλλα μέρη του κόσμου. Ολόκληρο το νησί είναι διάσπαρτο με σπειροειδείς χαυλιόδοντες μαμούθ.

Κρουαζιέρες εξερεύνησης του νησιού Βράνγκελ.

2. Μονερόν

Πηγή: strana.ru

Κοιτώντας το από τη θάλασσα, αυτό το ρωσικό νησάκι με το γαλλικό όνομα Μονερόν μας θυμίζει ένα γραφικό τοπίο από την τηλεοπτική εκπομπή «Χαμένος στο πουθενά». Είναι τόσο μικρό που με τη βάρκα μπορεί να το γυρίσετε σε μισή ώρα, ενώ με το πόδια σε 5-6 ώρες το έχετε δει όλο, και έχετε κατακτήσει και την υψηλότερη κορυφή του βουνού Σταρίτσκι, σε υψόμετρο 440 μέτρων. Ωστόσο, αυτός ο τόπος που αποκαλείται και «χαρά του φωτογράφου» προσελκύει πολλούς ταξιδιώτες αποφασισμένους να υποστούν τη μακρά και κουραστική διαδρομή στα κύματα του Πορθμού των Τατάρων.

Εκατοντάδες σπάνια πουλιά έχουν εγκατασταθεί στα παράκτια βράχια του νησιού ενώ τα ντόπια ψάρια δεν φοβούνται καθόλου τους ανθρώπους. Στη διάρκεια του καλοκαιριού, τα χόρτα στο Μονερόν ξεπερνούν το ύψος ενός μέσου ανθρώπου, αλλά ο σημαντικότερος θησαυρός του νησιού είναι ο υποβρύχιος κόσμος του. Εδώ, οι οικολόγοι προσπαθούν να διατηρήσουν τη θαλάσσια πανίδα του νησιού, αφού μερικά από τα υποβρύχια πλάσματα της περιοχής δεν συναντώνται πουθενά αλλού στη Ρωσία.

Εδώ οργανώνονται ταξίδια για το Μονερόν.

3. Σβιγιάζσκ

Πηγή: Geo Photo

Το νησί με τις απότομες ακτές βρίσκεται 30 χιλιόμετρα έξω από το Καζάν, στον Βόλγα ποταμό. Στα μέσα του 16ου αιώνα, στις εκβολές του ποταμού Σβιγιάγκα, και στη δεξιά όχθη του ποταμού Βόλγα χτίστηκε ένα στρατιωτικό φρούριο με εντολή του τσάρου Ιβάν του Τρομερού.

Κερδίζοντας αρχικά τον τίτλο του κατακτητή της πόλης του Χανάτου του Καζάν - του ισχυρότερου χανάτου της εποχής εκείνης- και έχοντας επιζήσει μέσα από δύσκολους καιρούς, το φρούριο έχασε γρήγορα τη σημασία του. Τον 17ο αιώνα στο Σβιγιάζσκ άνθισαν το εμπόριο και η βιοτεχνία, και χτίστηκαν πολλά μοναστήρια. Στις αρχές του 18ου αιώνα, τα τείχη του φρουρίου διαλύθηκαν, επειδή δεν χρειάζονταν πια, αλλά το 1781 μέσα στο πρώην κάστρο κατοικούσαν περίπου 10.000 άνθρωποι.

Μετά την επανάσταση του 1917 όλα τα μοναστήρια στο Σβιγιάζσκ έκλεισαν και μετατράπηκαν σε φυλακές διέλευσης προς τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και αργότερα προς τα ψυχιατρικά νοσοκομεία. Το 1926 ο πληθυσμός του Σβιγιάζσκ ήταν τόσο μικρός, που έπαψε πια να είναι πόλη, ενώ το 1957, λόγω της κατασκευής του υδροηλεκτρικού σταθμού Τολιάτι, τα περισσότερα από τα γύρω χωριά πλημμύρισαν και το Σβιγιάζσκ που βρίσκεται πάνω σε λόφο, μετατράπηκε σε νησί.

Σήμερα, το Σβιγιάζσκ είναι ένα απομακρυσμένο χωριό με 200 κατοίκους, το οποίο

επισκέπτονται ειδικοί από όλο τον κόσμο που ασχολούνται με τις ρωσικές αρχαιότητες. Το γεγονός δεν προκαλεί ιδιαίτερη έκπληξη, αφού το Σβιγιάζσκ δεν έχει αλλάξει καθόλου, ενώ από τις αρχές του 20ου αιώνα δεν κατασκευάστηκε κανένα νέο κτίριο.

Για εκδρομή στο Σβιγιάζσκ [επισκεφθείτε τον επίσημο δικτυακό τόπο](#).

4. Ολχόν

Πηγή: Alamy, Legion Media

Το Ολχόν είναι το μεγαλύτερο και το μοναδικό κατοικημένο νησί της λίμνης Βαϊκάλης. Στη γλώσσα των Μπουργιάτ, το όνομά του σημαίνει «ξηρό», επειδή το νησί που περιβάλλεται από το γλυκό νερό της Βαϊκάλης – το ένα πέμπτο γλυκού νερού του πλανήτη- δεν έχει καθόλου ποτάμια, ούτε καν ένα μικρό ρυάκι. Στον μεγαλύτερο οικισμό του νησιού Χουζχίρ, σύμφωνα με την απογραφή που έγινε προ τριετίας ζουν 1.200 άνθρωποι, οι οποίοι αστειευόμενοι αυτοαποκαλούνται «κεφάλαιο». Στον οικισμό υπάρχουν πολλά παντοπωλεία, μερικά εστιατόρια, μια εκκλησία και ένα νυχτερινό κέντρο διασκέδασης. Σε μικρή απόσταση από το νησί Ολχόν βρίσκεται και το βαθύτερο σημείο της Βαϊκάλης (1.642 μέτρα). Εντυπωσιακή είναι η μεγάλη ποικιλομορφία των τοπίων του νησιού, από τη φύση της στέπας, τις αμμουδερές παραλίες με τους μεγάλους αμμόλοφους και τους πευκώνες κατά μήκος της ακτής, μέχρι πυκνά δάση με δέντρα πεύκης και δάση ερυθρελάτης. Υπάρχουν, επίσης, μαρμάρινα βράχια πνιγμένα στα παχιά κόκκινα βρύα και τους βάλτους.

Για να επισκεφθείτε το νησί Ολχόν, δείτε την αγγλική ιστοσελίδα.

5. Βαλαάμ

Πηγή: Lori, Legion Media

Η νήσος Βαλαάμ είναι το μεγαλύτερο νησί του λεγόμενου αρχιπελάγους της Λίμνης Λάντογκα, στη βορειοδυτική Ρωσία. Λόγω των ιδιαιτεροτήτων της γεωλογικής δομής και της γεωγραφικής θέσης του αρχιπελάγους, υπάρχει ένα ιδιαίτερο μικροκλίμα, για το οποίο ευθύνεται τόσο η βραχώδης βάση των νησιών όσο και η ίδια η λίμνη- η μεγαλύτερη στην Ευρώπη.

Το νησί είναι γνωστό κυρίως λόγω της ανδρικής μονής της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος, του μεγαλοπρεπούς ομώνυμου καθεδρικού ναού με το καμπαναριό ύψους 72 μέτρων. Στη διάρκεια των τελευταίων αιώνων γύρω από τον καθεδρικό ναό οι μοναχοί έχουν κτίσει μοναστήρια, ξωκλήσια και σταυρούς, καθώς και γύρω από όλα τα νησιά. Ξεχωριστή θέση στην ιστορία της μονής έχουν τα διάφορα τεχνικά έργα, όπως τα βραχώδη πηγάδια, τα πλωτά κανάλια και το σύστημα αποχέτευσης.

Κατά την επίσκεψή σας στο Βαλαάμ, θα έχετε την ευκαιρία να θαυμάσετε τα απόκρημνα βράχια και τα πευκοδάση του, πηγή έμπνευσης για πολλούς καλλιτέχνες που έχουν επισκεφθεί το νησί ανάμεσα στους οποίους είναι οι Ιβάν Σίσκιν, Αρχίπ Κουίντζι, Νικολάι Ρέριχ, και Ρόκγουελ Κεντ. Εκτός αυτού, στον 19ο αιώνα οι απόφοιτοι της Ακαδημίας Τεχνών της Αγίας Πετρούπολης φιλοτεχνούσαν εδώ τα πτυχιακά τους έργα. Αλλά και πολλοί συγγραφείς και ποιητές έχουν επισκεφθεί το Βαλαάμ, όπως ο Τιούτσεφ, ο Νιλολάι Λεσκόφ, ο Αλέξανδρος Δουμάς (ο πρεσβύτερος), οι συνθέτες Πιοτρ Ίλιτς Τσαϊκόφσκι και Αλεξάντερ Γκλαζουνόφ, ο διάσημος ταξιδιώτης Νικολάι Μικλούχο-Μακλάι και ο δημιουργός του πίνακα των χημικών στοιχείων Ντμίτρι Μεντελέγιεφ.

Μπορείτε να επισκεφθείτε το Βαλαάμ κάνοντας κρουαζιέρα στη λίμνη Λάντογκα.

Πηγή: gr.rbth.com